Jacobus <de Paradiso>: Sermones dominicales notabiles et formales

[Straßburg: Georg <Husner>], [ca. 1475] Seite 326

164

triplicit᷑. Primo q᷑ dauid vo
cat eū dn̄m vt dictū est. Secun
do q᷑ qn̄ dauid hoc dixit nōdū
erat messias. quō ergo dn̄s eiꝰ
erat q̇ nondū erat. oportet igit᷑
ponere aliā naturā ꝑm quā erat
Tercio impossibile est ꝙ purus
homo sedeat in dei equalitate .i.
ad dextris di. ⁊ hoc dixit dauid
non ex ꝓprio sensu sed inspiratꝰ
spiritu sancto igit᷑ non est dubi
tandū de veritate. addit dauid
Donec ponam inimicos tuos
scabellū pedū tuoꝝ. inimicos
tuos scꝫ tibi rebelles scꝫ iudeos
in te credere nolentes. scabellū
pedū tuoꝝ .i. tibi subiugauero
vel voluntaria subiugatio vt
te credant deū ⁊ hoiem. vel co-
acta subiectione p penas i die
iudicij. Jn hoc verbo patris desi
gnatur generatō filij a patre scꝫ
dn̄s pater dn̄o filio sibi coeq̄li
Sicut in .ij. psal. dicit. Dn̄s dixit
ad me filius meus es tu. igit᷑ cō
cludit᷑ ꝙ xp̄s est deus ⁊ homo.
⁊ non poterant pharisei xp̄o re
spondere verbū q᷑ scripturam
negare non poterāt q̇ hoc testa
tur qd̄ nos firmissime ⁊ catho-
lice credimus ⁊ ꝯfitemur. ecce
sanctus dauid ꝓpha āte xp̄i na
tiuitatē floruit vltra q̄ꝫ nongē-
tos ānos ⁊ i spū. ꝓuidit xp̄ꝫ ex
suo semie nascituꝝ. ꝓuidit etiā
iudeos in xp̄m nō credituros.
Jdeo hic eos docet q̄s sit cristꝰ
scꝫ deꝰ ⁊ homo in quē ipse cre-
didit vt eos ꝯfundit nō creden
tes aut vt volūtarie c̄dant. aut
coacti p penas q̄si diceret. Sic
ego credo eū esse dn̄m meū n̄
solū filiū ex me nascituꝝ sicut ⁊
vos doceo credere debere. ⁊ q᷑
xp̄s eos cōuicerat manifeste. jō
nō fuerunt ausi eū āplius inter
rogare. q᷑ nō habebāt ꝯdicere
Jdeo interrogatio eoꝝ fuit ex i
tentione mala nec i desiderio di
scendi sed tēptandi. nā q̇ hūilit᷑
iterrogat post solucōꝫ q̄stionis
⁊ ꝯuictionē credit respondenti
Ex hoc etiā patet ꝙ hoies mali
uoli ⁊ inuidi licet possīt ꝯuin-
ci ⁊ ꝯfundi racōnalit᷑ tn̄ se nō co
gnoscunt errasse sed malignita
tē retinent in corde ⁊ ex hoc co
gnoscunt᷑ hoies interrogatores
q̇ mox cedūt sensibꝫ suis ⁊ pro
teruí tēptatores quí permanēt
in sua peruersitate ⁊ dicūtur im-
mansui. possūt eni veneno in-
uidie supari. sed difficile q̇e sce-
re. Jdeo expedit bonis furori ta-
lū magis silēdo credere q̄m re
spōdere aut insaniā eoꝝ ꝓuoca
re. vn̄ dicit Jero. in hoc doctri-
na nobis dat᷑ ꝙ sicut xp̄s aliqn̄
respondit suis insidiatoribus
eos cōuincens ⁊ publice ꝓpter
emendationem ipsorum ⁊ alio
ruꝫ. aliquando vero tacuit sicut
in passione tacuít ꝯtra falsos te
stes ⁊ corā pylato ne sua passio

2b

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-510/0325
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG